

NOB-7/2011.
(NOB-7/2010-2014.)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Nemzeti összetartozás bizottságának**
2011. április 19-én, kedden, 13 óra 38 perckor
az Országház földszint 1. számú tanácstermében
megtartott üléséről

* *A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Elnöki megnyitó</i>	5
<i>Napirend elfogadása, határozatképeség megállapítása</i>	5
<i>A határon túli magyar közösségek demográfiai helyzetének megvitatása – program a népességfogyás megállítására - Előadó: Répás Zsuzsanna nemzetpolitikáért felelős helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium)</i>	5
<i>Répás Zsuzsanna nemzetpolitikáért felelős helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium) tájékoztatása</i>	5
<i>Kérdések, észrevételek</i>	9
<i>Répás Zsuzsanna nemzetpolitikáért felelős helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium) válasza</i>	13
<i>A dabasi ifjúsági nagykövetek beszámolója, a nagykövetségi rendszer bemutatása</i>	16
<i>Az ifjúsági nagykövetek beszámolója</i>	16
<i>A Kárpátaljára tervezett kihelyezett ülés programjának megvitatása</i>	24
<i>Egyebek</i>	26

Napirendi javaslat

- 1. A határon túli magyar közösségek demográfiai helyzetének megvitatása – program a népességfogyás megállítására**
Előadó: Répás Zsuzsanna nemzetpolitikáért felelős helyettes államtitkár – Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium
- 2. A dabasi ifjúsági nagykövetek beszámolója, a nagyköveti rendszer bemutatása**
- 3. A Kárpátaljára tervezett kihelyezett ülés programjának megvitatása**
- 4. Egyebek**

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Potápi Árpád János** (Fidesz), a bizottság elnöke

Dr. Kovács Ferenc (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Szili Katalin (független), a bizottság alelnöke
Ékes Ilona (Fidesz)
Kószegi Zoltán (Fidesz)
Révész Máriusz (Fidesz)
Szávay István (Jobbik)
Dr. Stágel Bence (KDNP)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Hoppál Péter (Fidesz) Ékes Ilonának (Fidesz)
Révész Máriusz (Fidesz) távolléte idejére Kószegi Zoltánnak (Fidesz)
Kalmár Ferenc András (KDNP) dr. Stágel Bencének (KDNP)
Dr. Kovács Ferenc (Fidesz) távolléte idejére Potápi Árpád Jánosnak (Fidesz)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Répás Zsuzsanna nemzetpolitikáért felelős helyettes államtitkár –
Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium
Kancsár Krisztián, Dabas ifjúsági nagykövete
Józsa Melinda, Barót ifjúsági nagykövete
Molnár Balázs, Zenta ifjúsági nagykövete

Megjelentek

Milován Orsolya főosztályvezető (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium)
Hajnal Virág főreferens (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium)
Szesztay Ádám főosztályvezető (Külügyminisztérium)
Dr. Pákozdi Csaba főosztályvezető (Külügyminisztérium)
Angyal-Esze Katalin munkatárs (Külügyminisztérium)
Búza Kristóf munkatárs (Külügyminisztérium)
Dr. Szebenyi-Brindza Zoltán munkatárs (Külügyminisztérium)
Derick Arbaugh ifjúsági nagykövet

(Az ülés kezdetének időpontja: 13 óra 38 perc)

Elnöki megnyitó

POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok! Szeretettel köszöntöm bizottságunk tagjait, illetve a napirendi pontokhoz meghívott vendégeinket. Külön szeretettel üdvözlöm és köszöntöm körünkben Répás Zsuzsanna államtitkár asszonyt, köszönjük, hogy megtisztelte a bizottsági ülésünket.

Napirend elfogadása, határozatképesség megállapítása

Tisztelt Bizottság! A napirendi javaslatot megkapták, ezt szeretném kiegészíteni, illetve egy kis átalakítást kérek, hogy végezzünk rajta. Kőszegi Zoltán képviselő úr javaslatára szeretném, hogyha a második napirendi pontban meghallgatnánk az ifjúsági nagyköveteket, akik az ifjúsági nagykövetségi rendszert mutatnák be – viszont kérem tőlük, hogy tartsák az időkeretet, mivel egy negyedóra tudjuk ezt összesűriteni – épp ezért a harmadik napirendi pont lenne – hogy nekik ne kelljen végighallgatniuk – a Kárpátaljára tervezett kihelyezett ülés programjának megvitatása. Államtitkár asszony is jelezte, hogy bizottsági ülésünket követően programja van, tehát én szeretném kérni a bizottság tagjait, hogy kérdéseiket úgy fogalmazzák meg, hogy az államtitkár asszonyt el tudjuk engedni 2 óra körül, legkésőbb negyed háromkor. Köszönöm szépen.

Megkérdezem, hogy ezen kiegészítéssel kik fogadják el a napirendünket. *(Szavazás.)* Köszönöm szépen, úgy látom, hogy mindenki elfogadta.

Megállapítom, hogy bizottságunk határozatképes.

A határon túli magyar közösségek demográfiai helyzetének megvitatása – program a népességfogyás megállítására - Előadó: Répás Zsuzsanna nemzetpolitikáért felelős helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium)

Rá is térnénk mindjárt az első napirendi pontra: A határon túli magyar közösségek demográfiai helyzetének megvitatása – program a népességfogyás megállítására. Répás Zsuzsanna államtitkár asszony az előadó, meg is adom az államtitkár asszonynak a szót. Tessék!

Répás Zsuzsanna nemzetpolitikáért felelős helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium) tájékoztatása

RÉPÁS ZSUZSANNA nemzetpolitikáért felelős helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. *(Elindul a számítógépes, vetített prezentáció.)* 2011. nagyon fontos esztendő a demográfiai felmérések szempontjából, hiszen az EU tagállamaiban ekkor rendezik meg a népszámlálásokat, és nemcsak feltétlenül az EU-tagállamokban, hanem a környező országok többségében is tartanak idén népszámlálást. Nagyon fontos nemzetpolitikai szempontból az, hogy pontos képpel rendelkezünk a határon túliak demográfiai folyamatainak alakulásáról, valamint arról is, hogy hogyan alakul a Magyarországra áttelepedettek száma és aránya.

Miért is fontos nekünk ez a tudás? Ha nincsenek precíz adataink arról, hogy milyen valós társadalmi folyamatok mennek végbe a szomszédos országokban, akkor nem tudunk pontos nemzetpolitikai stratégiát sem alkotni. Éppen ezért a tudományos kereteken és a stratégiai kérdéseken túl mindenekelőtt az a természetes, számunkra is az a fontos, hogy a

külhönban élők minél nagyobb arányban vallják magukat magyarnak, vállalják az identitásukat. Ez azért is fontos, mert a szomszédos államokban a különböző kisebbségi – például nyelvhasználati – jogokat a népesség arányszámához kötik, tehát gyakorlati jelentősége is van a népszámlálásnak ebből a szempontból.

Még egyszer szeretném hangsúlyozni, hogy a nemzetpolitika szempontjából elemi fontosságú kérdés, hogy a határon túliak nyilvánítsák ki nemzeti hovatartozásukat a népszámlálás során, és stratégiai szempontból annak az ismerete is komoly szerepet játszik, hogy más európai államban hányan, és szűkebb értelemben véve területileg hol magasabb a magukat magyaroknak vallók aránya. Az így kapott adatok segíthetik a továbbiakban a mi munkánkat.

Először nézzük meg, hogyan alakultak a demográfiai trendek az elmúlt időszakban a környező országokban. Nekem a bemutató elején volt egy táblázatos képem is, melyből azt tudjuk megállapítani, hogy a környező országokban az adott ország, illetve a régiók népessége általában növekedést mutatott az elmúlt időszakban, ezzel ellentétben azonban a magyarok száma egy folyamatosan csökkenő tendenciát mutatott. Itt az utolsó két népszámlálás adatait tudjuk összehasonlítani, és ha a teljes képet nézzük, azt láthatjuk, hogy a határon túli magyar közösségek létszáma több mint 290 ezerrel csökkent ebben a periódusban, és eközben a többségi nemzet aránya nőtt. Ha az összképet nézzük, akkor ez azt jelenti, hogy összességében 10 százalékkal csökkent a magyarok aránya a környező országokban. Ha a következő képet nézzük, itt látszik a csökkenés. Volt egy olyan kép, melyen még Ausztria is látszott, mely az egyetlen olyan hely, ahol növekedés mutatkozott, de ez nem a helyi magyarság növekedése, hanem a kivándorlás eredménye.

A másik érdekes adat, hogy a legkisebb arányban – mindössze 2,7 százalékkal – Kárpátalján csökkent a magyarság száma. Ez azt jelenti, hogy ebben a közösségben, az utóbbi években, évtizedekben megindított programoknak, a magyar állami szerepvállalásnak volt olyan pozitív hozadéka is, ami azt eredményezte, hogy nem volt olyan jelentős a magyarság létszámának csökkenése. Ugyanakkor azt is hozzá kell tenni, hogy az összes magyar közösség közül ez a legrosszabb helyzetben lévő magyar közösség, és nyilván az egész ukrán társadalom nehéz körülmények között él, és van presztízse ott a magyarságnak.

A tudományos elemzések, a demográfusok és a szociológusok általában három tényezővel magyarázzák a népességfogyást. Az első ezek közül az alacsony születésszám, a második a kivándorlás, a harmadik pedig az asszimiláció. A szomszédos országokban mind a három tényező szerepet játszik, azonban eltérő mértékben. A kutatók azt mutatták ki – és ez látszik ebből a táblázatból –, hogy például Erdélyben és Vajdaságban a migráció és az alacsony születésszám az, ami alapvetően meghatározza ezt a csökkenést, ezzel szemben például a Felvidéken az asszimiláció domináns, és ez is jól látható az itteni táblázatban lévő adatokból.

Hogyha egy picit előrenézünk, és próbáljuk a prognózisokat tekinteni, 2010 decemberében Kolozsvárott egy konferencián, amelyet a Nemzeti Kisebbségkutató Intézet szervezett, a kutatók azt állapították meg, hogy az előző népszámláláshoz képest a Felvidéken 60, Kárpátalján 9, a Vajdaságban 40-45, míg Erdélyben 120-130 ezerrel csökkent hozzávetőlegesen a magukat magyarnak vallók száma. Tehát arra számíthatunk, hogy összességében a Kárpát-medence külhoni magyar közösségeihez 2001 óta mintegy 230-250 ezer emberrel kevesebb tartozik már.

A népszámlálások, mint említettem, jellemzően az idei évben esedékesek, ebből egy kivétel lesz, Ukrajna, ahol az eredeti tervek szerint szintén idén tartottak volna népszámlálást, de egy kicsit késve, 2012-ben fogják megrendezni, nyilván alapvetően anyagi okok miatt. A táblázatban lehet látni, hogy Horvátországban már áprilisban, Szlovákiában pedig májusban fog sor kerülni rá, Romániában és Szerbiában a tervek szerint ősszel tartják meg a népszámlálást. Szerbiában még van egy kis bizonytalanság szintén finanszírozási okok miatt,

módosították már egyszer az időpontot, és most megint egy picit bizonytalan még a helyzet. Szlovéniában pedig egyedi megoldás – a térségben egyedül –, ahol regiszter alapú online módon történik a népszámlálás. A táblázatban a pontos időpontokat is láthatjuk.

Vizsgáljuk meg, hogy melyek azok a fontos kérdések, amelyeket figyelembe kell vennünk. Az eddigiekben a szakértői véleményeket összegeztük, és levontuk belőlük a következtetéseket, és ennek alapján az alábbiakat fontos szem előtt tartanunk a népszámlálási kampány során: először is fontos gondoskodni arról, hogy az éppen külföldön tartózkodók, akik üzleti okokból vagy akár munkavállalás céljából, akár bármilyen más személyes oknál fogva nem tudnak ott lenni, azok is bekerüljenek a népszámlásba, tehát az otthon lévő családtagok őket is bediktálják. Ez nagyon lényeges abból a szempontból, amit szintén említettem az elején, hogy több országban a kisebbségek arányához kötnek bizonyos nyelvi jogokat és egyéb kisebbségi jogok gyakorlását, és ezért érdekünk, hogy minél többen vallják magukat magyarnak.

A kutatók rávilágítottak arra az érdekes jelenségre, miszerint a magukat magyar anyanyelvűnek vallók, a hétköznapiakban a magyar anyanyelvet használók nemzetiségként már nem feltétlenül tüntetik föl a magyart. Ennek két oka lehet: egyrészt gyökerezhet a különböző félelmekben, másrészt lehet, hogy már nem ismerik annyira, vagy nem kötődnek annyira a nemzeti kultúrához, tehát az önazonosság nincs meg, mert hiányoznak a kapcsolattartás intézményei, amelyek meg tudnák erősíteni ezt az identitást. Emellett érdemes megemlíteni a hagyományos értelemben vett szórványban és a városi szórványban élőket is, rájuk minél jobban összpontosítani, mivel ők azok, akiket halmozottan érintenek az asszimilációs folyamatok. Ugyanez a helyzet a vegyes házasságban élők esetében is, ott is nagy a veszély az asszimilációra, és arra is nagyon kell figyelni, hogy a szülők hogyan jelentik be a gyermeket, a más nemzetiséghez tartozó szülő milyen nemzetiségűnek jelenti be a gyermekét.

Azt is figyelembe kell venni, hogy vízválasztónak számítanak azok a települések, amelyekben az arányszám a bizonyos nyelvi jogokat biztosító százalék körül van; például 20 százalék körül van ez az arány a Felvidéken. Jobban szükséges azokra is koncentrálni, akiket a magyar intézmények és a magyar média nem érdekel annyira. Itt oktatási, kulturális intézményekről van szó, különböző médiumokról, és itt megint leginkább a szórványban élőkről lehet szó. Továbbá kiemelt jelentősége lehet még egy olyan tényezőnek, hogy a határon túl élő romák, akik magyarul beszélnek, ők minek vallják magukat, mert nagy arányban számíthatunk rájuk is a népszámlálás esetében.

Azokon a helyeken, ahol elektronikus formában is kitölthető a kérdőív, ott fontos számítani a fiatalokra, mert nyilván az idősebbek kevésbé jártasak a számítógép használatában. A Magyar Ifjúsági Konferencia képviselőivel már beszéltünk arról, hogy ők hogyan tudnának segíteni a népszámlálási kampányunk során, és itt például a fiataloknak nagy szerepe lehet abban, hogy ők nyújtsanak segítséget az idősebbeknek a tájékozódásban. Például Szlovákiában most először van lehetőség arra, hogy interneten is ki lehet tölteni a kérdőívet, így ott kiemelten fontos ez a tájékoztatás.

A következő dián már azzal foglalkoztunk, hogyan tudunk tenni ezek ellen a folyamatok ellen, tehát hogyan tudunk segíteni a népességfogyás megállításában. A most készülöben lévő nemzetpolitikai stratégiában ez a kérdés központi szerepet kap, hiszen azt tudjuk, hogy a természetes társadalmi folyamatokba nagyon nehéz belenyúlni, de gyakorlatilag ma már minden európai állam fölismerte, hogy a demográfiai folyamatoknak nagyon nagy jelentőségük van, és igyekeznek az erőforrásokat mozgósítani annak érdekében, hogy a népességfogyást megállítsák, illetve lehetőség szerint visszafordítsák. Ezek az állami politikák általában a teljes népességre vonatkoznak, és azt is tapasztalhattuk bizonyos esetekben, hogy a különböző társadalmi, illetve etnikai csoportokat ezek a különböző technikák különbözőképpen érintik. Számunkra az a fontos, akkor változhatnak meg ezek a

tendenciák, hogyha a kisebbségben élők nagyobb arányban vállalnak gyermeket, mint a többségben élők. Ebből a szempontból tudok egy pozitív példát is mondani, méghozzá az erdélyi értelmiség köréből, ugyanis az erdélyi magyar értelmiség sokkal nagyobb arányban szándékozik és készül gyermeket vállalni, mint az a román sors- és korbeltársaira jellemző.

A következő szempont, amit szeretnék felvetni, hogy nagyon fontos tényező lehet ebből a szempontból, hogyha változik a magyarságról alkotott kép. Ha például a magyar nyelv presztízse felértékelődik, akkor van esély arra, hogy az a bizonyos asszimilációs kényszer csökkenjen. A magyar kormány igyekszik lépéseket tenni ebbe az irányba, hiszen a különböző intézkedések – a könnyített honosítás, vagy korábban a státusztörvény és az általa nyújtott támogatások – igyekeztek mind ebbe az irányba hatni, és próbálják segíteni az ezeknek az asszimilációs folyamatoknak való ellenállást.

Nagyon fontos a magyar intézményrendszer megerősítése és a civil szervezetek megerősítése ebből a szempontból, és azok a lehetőségek, amelyeket például a civil szervezetek biztosítanak, vagy lehetőségeket teremtenek a fiatalok számára, mondjuk a párválasztás során, hiszen tudjuk, hogy az asszimiláció egyik legfontosabb terepe a vegyes házasságokban történik. A vegyes házasságokban a gyermekeknek körülbelül 80 százaléka a többségi nemzet felé asszimilálódik, és természetesen ezek az intézmények azok, amelyek közvetíteni tudják a magyar kultúrát, a magyar identitást. Tehát én úgy vélem, hogyha ezekben a pontokban tudunk eredményeket elérni, akkor van esélyünk arra, hogy csökkentjük az asszimilációs nyomást, csökkentjük a kivándorlást, és meg tudjuk erősíteni a magyar közösségeket.

A most következő időszakban, amikor elkezdődnek a népszámlálások, elkezdődnek az ezzel kapcsolatos kampányok is, és gyakorlatilag minden magyar közösség elindította a népszámlálási kampányát. Már bizonyos tapasztalatokkal is rendelkeznek a különböző eddigi népszámlálásoknak köszönhetően, de most azt láthatjuk, hogy a legintenzívebb kampány ebből a szempontból Szlovákiában zajlik. (*A kivetített diára mutatva.*) Ez a kampány egyik nagyon jellemző rajza. Szlovákiában ezt a kampányt a Szlovákiai Magyarok Kerekasztala kezdeményezte, egy közös felvilágosító, népszerűsítő kampányt csinálnak, egy olyan munkát végeznek főleg a kulturális, ifjúsági, szakmai szervezetekkel együttműködve, amelyhez mind a két politikai párt csatlakozott, valamint a református egyház is. A tagszervezetek mellett önkénteseket is várnak, akik segítenének ebben a kampányban és részt vennének ebben a munkában.

Erdélyben a kolozsvári Kisebbségkutató Intézet az, amelyik elkészített egy kétnyelvű űrlapot, ahol az etnikai hovatartozásról szóló kérdés nyitott. Az ottani magyar szervezetek is elkezdtek aktívan részt venni ebben a kampányban, az emberek motiválásában, tehát azt tudom mondani, hogy mind Felvidéken, mind Erdélyben elkezdődött ez a munka. Nagyon fontos koncentrálni azokra a településekre, ahol a magyarság aránya 20 százalék körül mozog, másrészt azokra a településekre, ahol magas a román aránya, harmadrészt azokra a területekre, ahol magas a vegyes házasságok aránya. Erdélyben emellett még kiemelik a lakótelepi szórvánnyal való foglalkozást, a csángókat, illetve a svábokra is fókuszálnak ebből a szempontból. Horvátországban is zajlik már a kampány, ott is alapvetően a tájékoztatásra helyezik a hangsúlyt, és kiemelik azt, hogy a törvények szerint nem mindegy, hogyan alakul az ott élő magyarság aránya.

Azt tudom mondani, hogy a nemzetpolitikai államtitkárság továbbra is figyelemmel kíséri a népszámlálásokat, segítünk ezekben a kampányokban, és aztán igyekszünk majd elemezni az adatokat, amint rendelkezésre fognak állni. Eddig igyekeztünk összegyűjteni a korábbi népszámlálásból származó adatokat, azokból levonni a megfelelő következtetéseket és figyelni a jövőre kivetíthető prognózisokra. Összegyűjtöttük a szomszédos országokban a népszámlálással kapcsolatos adatokat, tehát az ide vonatkozó törvényeket, előírásokat, azokat az időpontokat, hogy mikor, hol van a népszámlálás, és mi hogyan tudunk segíteni. Fölvettük

a kapcsolatot emellett a Statisztikai Hivatal igazgató asszonyával, Vukovich Gabriellával, vele is egyeztetünk a népszámlálás adatainak feldolgozásáról. Számunkra amellet, hogy nagyon fontos, hogy a határon túl minél többen vallják magukat magyarnak, fontosak azok az adatok is, hogy hogyan alakult a Magyarországra áttelepülő határon túliak aránya. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Megkérdezem a bizottság tagjait, hogy kinek van kérdése. Igen, Szávay képviselő úr!

Kérdések, észrevételek

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelettel köszöntöm én is a bizottság tagjait és államtitkár asszonyt. Nekem több kérdésem is lenne. Először is köszönjük szépen a tájékoztatást, de – *(Bekapcsolják a mikrofonját.)* Bocsánat! – ez alapvetően tájékoztató volt, mert az, hogy melyik országban hány magyar él, és hogyan fogatkoztak az utóbbi időben, ezek statisztikai adatok. Az, hogy a magyarság megmaradásában milyen fontos kritériumok vannak, például a magyar nyelv felértékelése vagy a gyermekvállalás erősítése, ezek szintén köztudott dolgok. Én örültem volna, hogyha valami konkrétumot is hallhattam volna azzal kapcsolatban, hogy a kormánynak milyen cselekvési terve van ezeken a területeken, mert nem nagyon emlékszem arra, hogy bármit is hallottunk volna azzal kapcsolatban, hogy mondjuk, a gyermekvállalást hogyan kívánják önök erősíteni, támogatni, vagy a magyar nyelv felértékelése hogyan valósulhat meg, túl az állampolgárság igénylésén, ami kétségkívül ebben segítség lesz.

Ami konkrét kérdéseim lennének az elhangzottakkal is kapcsolatban, ezek közül az első, hogy említette itt ön is a nyelvi jogokat, illetve ezek kapcsolódását a népességszámon belül a magyar lakossághoz. Itt van egy érdekes dolog, amit nem tudom, hogy mennyire lehet finoman jelezni Szlovákia felé, vagy ezzel kapcsolatban fellépni, ugyanis van egy kis hamisság ebben a történetben. Hiába próbáljuk 10-15 százalékra leszállítani a küszöböt Felvidéken a nyelvhasználattal kapcsolatban, itt van egy olyan érdekes dolog, hogy a nyelvi jogok gyakorlását kötik arányszámhoz, ugyanakkor nem a magyar anyanyelvű lakossághoz vannak ezek a jogok a Felvidéken kötve, hanem a magyar nemzetiséghez, és ön is utalt arra a bevezetőjében, hogy a magyar nemzetiséghez valló tartozást kevesebben vallják meg, mint az anyanyelvhez való tartozást. Tehát a Felvidéken, azokon a településeken vannak bizonyos jogok, ahol a magyar nemzetiségű lakosság eléri a 10 százalékot, ugyanakkor gyakorlatilag itt nyelvi jogokról beszélünk, tehát van egy kis játék ebben a történetben, amelyre lehet, hogy érdemes lenne felhívni a figyelmet.

A másik az oktatási-nevelési támogatás kérdése, ami több alkalommal felmerült, javasoltam is önöknek a költségvetésben, hogy ennek összegét emeljük meg, ami tíz éve 20 ezer forint. Ezt önök nem támogatták, ezért ismételten javaslom ennek megfontolását. Sajnos egyre kevesebb értéke van már ennek az összegnek, egyre kevésbé motiválja már a magyar nyelvű iskolaválasztást, illetve motiválja olyanok számára, akiknek nem biztos, hogy szólt volna ez a történet. Itt szeretnék rákérdezni arra, ami a Délvidéken, Horgoson, illetve Martonoson történik, ahol cigánygyerekek tömegével jelentkeznek magyar iskolába, adott esetben érdemi magyar nyelvtudás nélkül, egyetlennyel szándékkal, hogy az oktatási-nevelési támogatást fölvehessék. Például Horgoson vagy Martonoson már olyan állapotok alakultak ki, hogy a magyar szülők azért viszik el a gyermekeket a magyar iskolából, és adják szerb iskolába, mert az antiszociális cigánygyerekek miatt nem érzik magukat biztonságban, ezért inkább a szerb iskolát választják. Ezzel kapcsolatban szeretném kérdezni, hogy van-e a kormánynak vagy önöknek erre valamilyen álláspontja, illetve, hogy ezzel az egész helyzettel mit kívánnak kezdeni.

A másik kérdésem ezzel kapcsolatban, szintén sokszor megkérdeztem, mindig csak ígéretet kaptam, de konkrétum nem hangzott el önöktől arról, hogy az oktatási-nevelési támogatás ellenőrzésével mit kívánnak kezdeni. Ez főleg Kárpátalján, de más régiókban is probléma, hogy felveszik a 20 ezer forintot, majd szemrebbenés nélkül beíratják a gyereket az ukrán vagy a szlovák iskolába, úgyhogy ezzel is érdemes lenne valamit kezdeni, és örülnék, ha valami konkrétumot ezzel kapcsolatban hallhatnánk most már.

A harmadik dolog a magyar nyelv felértékelődése. A Moldvai Magyarság című lapnak talán a január-februári számának a címlapján volt egy nagyon érdekes cikk, az volt a címe, hogy „Ha a főnök magyar”. Azt írta le ez a cikk, hogy odatelepült egy valamilyen magyar cég Bákóba, ahol jó fizetésű munkahelyeket kínáltak, viszont a munkafelvételnél előnyként jelölték meg a magyar nyelv tudását. Arról szólt az egész cikk, hogy ez milyen felhajtóerővel hat például egy szórvány közösségben, hogyha az emberek úgy érzik, hogy az anyanyelv, amit beszélnek, nem haszontalan, hiszen a nyelv akkor tűnik el, hogyha egy idő után nem hasznos azt tudni és használni. Nyilvánvalóan erre most nem várok választ, hiszen ezek nehéz kérdések, csak a figyelmüket szeretném arra felhívni, hogy túl a szimbolikus politikán és az összetartozás érzésének erősítésén, azért érdemes lenne elgondolkodni azon, hogy milyen gazdasági programokkal, milyen gazdasági lehetőségek teremtésével, magyar vállalkozások odatelepülésének ösztönzésével lehet támogatni azt, hogy a magyar nyelv a szórvány vidékeken hasznos legyen, és érdemes legyen azt használni.

Tehát szeretném önöket arra buzdítani, hogy egy kicsit a gazdasági oldalát is fogjuk meg a nemzetpolitikának, ne csak az oktatást vagy az olyan szimbolikus ügyeket, amelyek az összetartozást erősítik, amelyek ugyan kétségkívül fontosak, csak érdemes lenne ebbe az irányba is elmozdulni. Köszönöm szépen, és elnézést, ha egy kicsit hosszú voltam.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Stágel Bence képviselő úr!

DR. STÁGEL BENCE (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! Én először is nagyon köszönöm ezt a precíz helyzetelemzést. Azt gondolom, hogy ha egy problémával kell megküzdenuünk, vagy egy problémát próbálunk kezelni, ahhoz mindenképpen szükségünk van egy precíz helyzetelemzésre és kimutatásra, mindennek ez kell, hogy az első pontja legyen, és azt gondolom, hogy az egész államtitkárság eddigi munkája ebbe az irányba mutatott. Amit külön köszönök, az pedig a párbeszédre való törekvés, hogy igyekeznek a helyzetelemzésen túl a megoldási módokat is megtalálni. Egy köszönetet kell itt most tolmácsolnom, ugyanis a múlt héten az RMDSZ ifjúsági szervezetétől, valamint a felvidéki Via Nova szervezettől jártak itt fiatal képviselők, Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes úrnál is jártak, velünk is találkoztak, és nekem nagyon örömteli volt az, amilyen hálások voltak a nyitottságunkért és azért, hogy most már végre van olyan szervezet a magyar politikai hierarchiában is, akik résztvevő félként tekintenek rájuk.

Egy konkrét kérdésem is lenne, mivel a probléma megoldását mindannyian közösen keressük, és mindenkinek személyesen ki kell vennie a részét ebből a közös feladatból, és azt gondolom, ami problémákat felvetett Szávay képviselő úr, ezekre tényleg közösen kell megtalálnunk a választ. Nem gondolom, hogy kiragadva egy-egy megoldás önmagában sikeres lehet, itt egységes megoldásokat kellene találnunk, ezért különösen értékesnek találtam azt a diát, ahol a demográfiai problémákra való választ kerestük. Ezzel kapcsolatban lenne egy rövid kérdésem, hogy a történelmi egyházakkal való kapcsolattartást, a történelmi egyházak szerepét hogyan látja ebben a helyzetben? Különösebben nem kell itt ragoznom, hogy például Erdélyben mennyire fontos a római katolikus egyházzal való együttműködés – most a családok évét is tartjuk itt Magyarországon –, ezzel kapcsolatosan milyen párbeszéd alakult ki, van-e valamilyen hivatalos párbeszéd a határon túli történelmi egyházakkal? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Alelnök asszony!

DR. SZILI KATALIN (független), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Kedves Vendégek! Tisztelt Államtitkár Asszony! Egyrészt szeretném majd kérni, hogy ha van lehetőség arra, hogy ezeket a slide-okat megkaphassuk mi bizottsági tagok is, mert szerintem nagyon jó, ha lenne erre mód, azt megköszönném. Ezen túl lenne nekem is néhány kérdésem és megjegyzésem.

Az elmúlt hetekben eljutott hozzám egy levél, amely éppen a szórványban élő magyarságról szólt. A „Magyarnak lenni jó” program kereteiben felmerült egy lista, ahol nem szerepeltek olyan, egyébként magyar lakossággal rendelkező települések, amelyek az ottani civil szervezetek szerint ténylegesen léteznek, és pontosabban ebből fakadóan lenne egy kérdésem. Én nyilván ezt szívesen el fogom önnek is küldeni, de feltételezem, hogy esetleg ez önhöz is eljutott, ugyanis a kérdésem pont arra vonatkozna, hogy az egyik legfontosabb, és számunkra leginkább megakadályozandó az asszimiláció minimalizálása, vagy legalábbis az elkerülése, éppen ezért mennyire vonják be önök ebbe a munkába a civil szervezeteket. Innen Budapestről nyilvánvalóan nagyon nehéz ennek a kérdésnek a megítélése – ez egy picit képviselőtársam kérdéséhez is kapcsolódik –, ami egy dolog, és a törekvéseink is, de ha nem tudunk ehhez katalizátorokat, támogatókat szerezni, akkor azt gondolom, hogy minden törekvésünk hiábavaló lesz; tehát ez lenne az egyik kérdésem.

A másik: nekem nagyon tetszik a „Magyarnak lenni jó” program, ugyanakkor a „Mindenki számít” program is. Nem lehetne összekötni ezt a két dolgot? - hiszen önmagában az, ami a magyar állampolgárság megszerzése keretében zajlik, szerintem nagyon jól összekapcsolható lenne ezzel, ami a 2011-es cél, és hozzáteszem, 2011. számomra nem csak a kampány évét jelenti, hanem én úgy gondolom, hogy ez minden pillanatban fontos számunkra, tehát fontos lesz 2012-ben, '13-ban és '14-ben is, hogy ezt az asszimilációt elkerüljük. Hogyan lehet ezt a két dolgot úgy összekötni, hogy ebből a lehető legtöbb pozitívumot hozzuk ki a magyarság számára? Nyilván ezzel összekapcsolható az is, ami kicsit köthető ehhez, és nem éppen a népszámlálással összefüggő, de önmagában a demográfiai helyzetünket tekintve fontos lehet, hogy a nyugati szórványban élőkről van-e kimutatásunk. Róluk mit tudunk? Van-e erről kimutatás, és ez mennyiben kapcsolható ehhez a kérdéskörhöz?

Én egyetértek azzal, ami esetlegesen azoknak a további tudományos munkáknak a továbbvitelét jelenti, hogy közéleti szereplők bevonásával olyan kerekasztalokat, fórumokat hozunk létre, melyek az ottani civil szervezetekkel együtt próbálják az irányokat is keresni éppen a – reményeim szerint nem sokkoló – 2011-es adatokból fakadóan, amit a következő esztendőben lehet megtenni azért, hogy részben elkerüljük az asszimilációt, az alacsony születést, illetőleg a kivándorlást, tehát hogy a helyben maradást tudjuk biztosítani és a magyarság megtartását. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szávay képviselő úr!

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen. Csak annyit szeretnék, és nem komoly vitába bonyolódva, inkább csak Stágel képviselőtársam mondandója kapcsán annyit szeretnék elmondani, hogy az én felszólalásommal egyfajta szembeállításaként közölte, hogy ezeket a problémákat együtt kell megoldani. Mi számos alkalommal jeleztük az ezzel kapcsolatos nyitottságunkat, azzal nehezen tudok mit kezdeni, hogyha a kormánypártok kisstílusú és pitiáner módon a szakértőinket kirekesztik a Magyar Állandó Értekezlet szaktanácsadói bizottságaiból például, ahol ilyen kérdésekről lehet beszélgetni, és lehet természetesen közösen stratégiát alkotni arról, hogy például mi legyen a szórvány magyarsággal, hogyan

lehetne őket megtartani. Amire pedig én utaltam a bevezetőmben, az inkább arra vonatkozott, hogy már egy év eltelt az önök kormányzásából, és most már inkább stratégiákat szeretnénk látni, mint inkább a helyzetelemzéseket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Alelnök asszony!

DR. SZILI KATALIN (független), a bizottság alelnöke: Egyetlen megjegyzést szeretnék ehhez, ugyanis vannak dolgok, amelyek szerintem nem illők bizonyos kérdésekhez. Elnézést, képviselőtársaim, de úgy gondolom, hogy a cél közös, és én biztos vagyok benne, hogy mi, akik ebben a bizottságban ülünk, a célunk közös. Ugyanakkor azért azt is szeretném mondani, hogy az elmúlt években a Kárpát-medencei Magyar Képviselők Fóruma keretében is történt néhány olyan stratégiai lépés, amelyik – úgymond – a pártpolitikától túlnyúlóan egy kicsit inkább a nemzetpolitikai érdekeket tartotta szem előtt. Szerintem érdemes esetlegesen egy-egy ilyen konkrét kérdésben azokat a stratégiai elemeket is bevonni és abból kiindulni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Asszony! Engedje meg, hogy a magam, illetve a bizottság nevében is megköszönjem az igen részletes és nagyon-nagyon jó előadást, amit szerintem mindannyian tudunk a munkánkban hasznosítani, ezért én is szeretném kérni, alelnök asszonyhoz hasonlóan, hogy amennyiben lehet, a bizottság részére legyenek szívesek biztosítani ezt a bemutatót.

Nem kívánok Szávay képviselő úr megjegyzéseivel kapcsolatban vitatkozni, én is azokhoz kapcsolódnék, akik azt mondják, hogy minél inkább össze kellene fognunk ezekben a kérdésekben is, és a programokat vigyük tovább. Én azt gondolom, a kormány elmúlt egyévi tevékenysége, főleg a nemzetpolitika területén nagyon-nagyon előremutató volt az azt megelőző korszakhoz képest. Kevés olyan egy évet tudhatunk magunk mögött az elmúlt 21 évből, mint amit az elmúlt egy évben láthattunk, és örülök annak, hogy a kormány felismerte annak jelentőségét, hogy mindent meg kell tenni annak érdekében, hogy ezekre a népszámlálásokra felkészüljünk, illetve felkészüljenek a határon túl élő magyarok, és minél többen vallják magukat magyar nemzetiségűnek, magyar anyanyelvűnek. Éppen ehhez a kettősséghez is kapcsolódna az egyik kérdésem.

Az Unióban ezek a kérdőívek vagy kérdező ívek egyáltalán egységesítve vannak-e, vagy mindenhol különböző metodika alapján kérdezik meg a nemzetiségi hovatartozásról az érintetteket? Utalok itt arra, hogy Magyarországon erre egy kicsit bonyolult kérdéseket tesznek fel, de 3-4 kérdés is vonatkozik arra, hogy ki, milyen anyanyelvű, hogy ki, milyen identitású, és hogy ki, milyen kultúrához tartozik stb. Tehát ha az első kérdésnél nem is jönne ki az, hogy esetlegesen valaki német vagy szlovák nemzetiségű, de a következő, vagy a harmadik kérdésnél egyértelművé válik. Az Unióban ez egységes-e, vagy minden ország maga határozza meg, hogy milyen kérdéseket tesz fel? Ha minden ország maga határozza meg, akkor mondjuk, nem mereven egy válaszból vezetik-e le, hogy az adott személy melyik nemzetiséghez tartozik.

A másik kérdésem pedig az, hogy a magyar kormány – ezt is többen érintették – a civil szervezeteket mennyire támogatja, akár az itthoni, de akár a határon túli civil szervezeteket, hogy minél többen kapcsolódjanak ehhez a kampányhoz, illetve a kampányt segítsék. A harmadik kérdésem pedig az, hogy ha ez a kampány lezárul, a népszámlálások lezárulnak, és hogyha ezek a kampányok jók voltak, akkor tudunk-e erre egy programot alkotni, ami a következő 9 évben, a következő népszámlálásig, vagy akármeddig fenntartja azt, hogy akiket bevontunk ebbe a kampányba, minél több eszközzel egyébként, azokra a továbbiakban is számíthatunk.

Itt lehetne beszélni arról is, hogy az eddigi kampányhordozók, amelyek megjelentek, nem biztos, hogy elégségesek voltak, mert nem biztos, hogy elég az, ha kiteszünk egy plakátot egy településen, mert az szerintem ma már idejétmúlt, és nem figyel rá senki. Meg kell jelenni minél több internetes eszközzel, minél több mobiltelefonon, olyan eszközökön, amelyek rendelkezésre állnak főleg a fiatalok számára, hiszen azt gondolom, hogy az idősebbeket – és most ne menjünk bele, hogy ki tartozik az idős korosztályhoz – nem biztos, hogy meg kell kampányolni, hogy ők vállalják-e a magyar nemzetiségüket, vagy nem, hanem alapvetően a fiatalokra kellene összpontosítani. Tehát fogjuk-e tovább csinálni ezt a kampányt egy program keretében? Köszönöm szépen.

Azt gondolom, mivel többen nem jelentkeztek, úgy látom, megadom önnek a szót a válaszadásra.

Répás Zsuzsanna nemzetpolitikáért felelős helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium) válaszadása

RÉPÁS ZSUZSANNA nemzetpolitikáért felelős helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Köszönöm szépen. Megpróbálok végigmenni az összes kérdésen. Szávay képviselő úr vetette föl, hogy milyen konkrétumokat tudunk tenni, hogyan segítjük a határon túliak megmaradását, identitásőrzését. Először egy általános dologgal kezdeném, mert az általánosságokból tudunk kiindulni. Való igaz, hogy tavaly, amikor megalakult az új Országgyűlés, akkor rögtön két törvényt hoztunk, az egyik az egyszerűsített honosításról szóló törvény, a másik a nemzeti összetartozásról szóló törvény. A honosítási törvénynek van gyakorlati következménye is, a másik viszont egyértelműen csak szimbolikus, de én azt gondolom, hogy ezek a szimbolikus lépések is nagyon fontosak, mert meghatároznak egy hozzáállást, egy gondolati struktúrát.

Maga az, hogyha Magyarország úgy tud viselkedni, egy olyan állam lesz, amelynek presztízse van, amelyre föl lehet nézni, az fogja megemelni a magyarságnak, a magyar nyelvnek, a magyar kultúrának, a magyar identitásnak a presztízst is, amikor valaki büszke lehet arra, hogy magyar. Ez nagyon fontos dolog, és nem anyagi kérdés, ez nem gazdasági támogatás, hanem egy szimbolikus kérdés, de hogyha erre nem tudunk támaszkodni, akkor nem tudunk építkezni sem. Tehát ez az alap, és én ezt nagyon fontosnak tartom kihangsúlyozni.

Volt egy olyan kérdés, az előadásban is mondtam, hogy igen, különbség van aközött, hogy valaki a magyart anyanyelvének tartja, minden nap használható nyelvnek tartja, vagy önmagát magyar nemzetiségűnek tartja. Az az általános szabályozás, hogy azokhoz kötik ezeket a különböző százalékos arányokat, akik az adott nemzetiséghez tartozónak vallják magukat. Sajnos ez nemzetközi szokásjog, tehát mi nem nagyon tudunk ezen változtatni, de fontos, hogy a kampány éppen ezért terjedjen ki arra is, hogy akinek magyar az anyanyelve, a magyart használja a mindennapi életben, az vállalja el, merje elvállalni, hogy egyébként is magyar.

Nagyon érdekes dolog, nemrégén Felvidéken jártam, és ott egy értelmiségi hölgynek a szájából hallottam azt a mondatot, hogy az emberek nem akarják, hogy őket csak magyaroknak nézzék. Tehát minthogyha egy fosztóképző lenne, hogy ők csak magyarok. Az emberek merjék vállalni, hogy ők magyarok, és az nem csak, hanem ugyannyi, minthogy ő szlovák, német vagy akármilyen nemzetiségű. De ez megint identitás kérdése, és az a kérdés, hogy a magyarságnak és Magyarországnak megvan-e ez a presztízse.

A kampány kérdése, és akkor itt nemcsak a képviselő úrnak válaszolnék, hiszen a kampányra szinte mindenki rákérdezett, hogy a kampányban nagyon fontosnak tartjuk a civil szervezetek bevonását. Amikor mi elindultunk, és terveztük, hogyan fogjuk ezt segíteni és támogatni, akkor egy nagyon kellemes meglepetés ért minket, hogy nem kellett kitalálnunk,

ők jöttek. Ez tíz évvel ezelőtt még nem volt így, de most valamennyi határon túli közösség föl volt készülve arra, hogy népszámlálás van, ez fontos, ez nekik a különböző jogok szempontjából sokszor életbevágó kérdés, és fölkészültek voltak a kampányra. Tehát nem kellett nekünk kitalálni, hogy mit kell csinálni, mert ők tudták. Ők tudták, terveik voltak, elképzeléseik voltak, melyek mellé oda tudtunk állni, tehát nagyon jól tudtunk támaszkodni ezekre a civil kezdeményezésekre.

Nagyon fontosnak tartom ebből a szempontból, és ezt főleg Stágel képviselő úr mondta, az ifjúság bevonását. A MIK-ülésen hangzott el, kérdezték az ifjúsági szervezetek, hogy ők hogyan tudnának részt venni ebben a dologban. Mi mondtuk, hogy igenis nagyon komoly szerepük lehet benne, hiszen kérdezőbiztosnak el lehet menni, hogy az időseket segítik – ahogy említettem – az internetes fórumok elérésében, és egyszerűen segítik elérni az embereket. Ahogy elnök úr említette, igen, a kampányban is új eszközöket kell találni, ezért ez a kampány már nemcsak plakátokon megy, hanem az interneten megy, mert el kell jutnunk az emberekig, és ezt csinálják a civil szervezetek és az ifjúsági szervezetek, hogy egyesével el tudnak jutni az emberekhez és mindenkit meg tudnak szólítani, mert ennek van értelme és hatása, az ilyen jellegű kampánynak.

Visszatérnék még Szávay képviselő úr kérdéseire. Oktatási-nevelési támogatás: igen, valóban 20 ezer forint amióta elindult, tíz éve, ez az összeg, és jó volna megemelni, de azt látni kell, hogy most a határon túlra menő támogatások összegének körülbelül a 40 százalékát ez teszi ki, amely 5-5,5 milliárd forint. Én nagyon támogatnám, hogy ezt emeljük meg, és amint az ország gazdasági teljesítőképessége ezt lehetővé teszi, remélhetőleg meg tudjuk tenni, egyelőre nem tudunk többet nyújtani.

Ami viszont fontos, az ellenőrzés, és nemcsak az ellenőrzés, hanem a pályázati kiírásokat is meg kell változtatni, mert az utóbbi időben gyakorlatilag nem volt feltétel az, hogy magyar iskolába járjon. Sőt olyan példa is volt, hogy volt a településen magyar iskola, nem járt oda a gyermek, de elment valamilyen magyar foglalkozásra szombaton, vagy elment vasárnap a templomba a gyerek magyar istentiszteletre, részt vett valamilyen magyar foglalkozáson, és ez alapján már járt. Ezt a gyakorlatot beszüntetjük, és az fogja kapni az oktatási-nevelési támogatást, aki magyar nyelvű iskolába járattja a gyermekét, amennyiben ez az iskola elérhető. Hogyha olyan szórványban él a család, ahonnan nem érhető el ésszerű körülmények között – ingázással vagy egyéb módon – a magyar iskola, akkor jöhetnek szóba az alternatív magyartanulási vagy magyartanítási dolgok, de kizárólag abban az esetben, ha nem érhető el ésszerű időn belül vagy elfogadható körülmények között a magyar iskola. Ezt komolyan fogjuk venni, és az ezzel kapcsolatos ellenőrzést is komolyan fogjuk venni.

Martonos és Horgos neve hangzott el. Igaza van a képviselő úrnak, mi is kaptunk olyan híreket, hogy az utóbbi időben egy tudatos betelepítés történt ezekbe a helységekbe. Felvetettük már szerb partnereinknek, hogy a Németországból visszatelepített, Koszovóból származó romákat telepítették le Martonoson. Jeleztük szerb partnereinknek, mert nem egyszerű módon odamentek, hanem ott felvásároltak számukra házakat, tehát e mögött nyilván van tudatosság is. Igyekszünk minden fórumon ez ellen fellépni, mert ebben valóban van egy olyan tendencia, amely a magyar többségű települések etnikai összetételének a megváltoztatását célozza, ami nemzetközi jogelvekkel is szembe megy.

A képviselő úr említette még a gazdasági programok, cégek támogatását. A Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. bejegyzése a végső stádiumban van, az alapkezelő tervében van az is, hogy de minimis kereteken belül, EU-n belül gazdasági jellegű támogatásokat is tervezünk nyújtani, azonkívül más kormányzati egységek mellett is vannak ilyen lehetőségek, hogy tudunk és szeretnénk is támogatni a jövőben különböző gazdasági jellegű tevékenységeket, cégeket részben odakint, részben Magyarországról kihelyezett, vagy határon túli tevékenységet folytató cégeket. Az elején mondtam, hogy ezt meg kell alapozni, és az elveket, a presztízst kell felépíteni, ami nagyon fontos, hogy utána tovább tudjunk lépni, és olyan

gazdasági programokat is meg tudjunk valósítani, amik a szülőföldön való boldogulást és a helyi gazdasági fejlődést tudják támogatni.

Stágel képviselő úr kérdésére: már beszéltem az ifjúsági szervezetekről, a másik kérdése pedig az egyházakra vonatkozott. Igen, folyamatosan folytatunk párbeszédet a határon túli egyházakkal, nagyon fontos szerepet töltenek be nemcsak oktatási téren, hiszen egy csomó helyen iskolákat, kollégiumokat egyházak működtetnek, és ha megfelelő anyagi háttérrel tudunk e mögé állítani, akkor volna még szándék és lehetőség, hogy ezt a tevékenységet is tudják az egyházak bővíteni. Hihetetlenül fontos az a szerep, amit a szórványban az identitásőrzés szempontjából az egyházak végeznek, hiszen a szórványtelepüléseken sokszor az utolsó és egyetlen magyar intézmény az egyház. Az egyházba lehet bemenni, ott lehet magyarul beszélni, az egyház tud olyan programokat – és nemcsak vallási, hanem egyéb programokat – adni, ami a magyarnak való megmaradást és az identitásőrzést tudja szolgálni, úgyhogy mi folyamatos kapcsolatban vagyunk, és folytatjuk ezt a fajta párbeszédet és munkát.

Alelnök asszony szintén a civil szervezetek bevonását említette, és nekünk tényleg az volt a legjobb tapasztalat, hogy ők maguk jöttek, ők mondták meg, hogy mit csináljunk ezen a téren, és ennek a fajta együttműködésnek valóban van jövője. A szórvány kérdésében pedig tudunk támaszkodni arra a stratégiára, amit a KMKF működésében kidolgoztak, hiszen a MÁÉRT keretében mi is működtetünk most egy részben a kárpát-medencei szórvánnyal, részben a diaszpórával foglalkozó munkacsoportot, egy bizottságot, amely ezt a stratégiát szeretné továbbfejleszteni és konkrét akciótervet erre ráépíteni.

Szintén szó volt a nyugati szórványról. A nyugati szórvány felmérése nyilván sokkal nehezebb, mert egyrészt Amerikában kimutatják másfél millió magyar származásának az ottlétét, de nem tudom, hogy a nyugat-európai országokban mennyire mennek rá a nemzeti gyökerekre. Az biztos, hogy nagyon nehéz kérdés, különösen a többedik generáció szempontjából, és itt más jellegű programokat kell felkínálnunk, hogy hogyan tudjuk megszólítani azokat, akik nem első-, hanem másod-, harmad- stb. generációban vannak kint, és itt már a nyelvvesztés teljesen természetes folyamat, ezért nehezebb őket a magyar intézményekhez kötni, de mi szeretnénk erre is külön programot indítani. Nagyon sok szép példa van ugyanakkor arra, hogy többedik generációs értelmiségiek hogyan találnak vissza úgy a magyarsághoz, hogy felnőtt fejjel például megtanulnak magyarul, mert erre is találhatunk szép példákat.

Potápi elnök úr kérdezett még rá az EU-ban a kérdőívekre. Vannak egységes alapelvek, de minden ország saját maga határozza meg a kérdőíveket, és erről külön törvényt alkot. A magyar Országgyűlésnek is el kellett fogadnia ezzel kapcsolatban egy törvényt, amely meghatározza pontosan a kérdőívet, és hogy milyen kérdések szerepelnek rajta. Itt előfordulnak bizonyos eltérések, de az alapelvek általában egységesek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Én köszönöm. Megkérdezem, hogy van-e még kérdés esetleg. *(Nincs jelentkező.)* Hogyha nincsen, nagyon szépen köszönöm államtitkár asszonynak a tájékoztatóját, és kérem, hogyha esetleg van még ideje, maradjon a bizottsági ülésen.

RÉPÁS ZSUZSANNA nemzetpolitikáért felelős helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Még 5-10 percet tudok maradni, hogy a fiatalokat meghallgassam.

ELNÖK: Köszönöm szépen, és mindannyiunk nevében további jó munkát kívánok!

A dabasi ifjúsági nagykövetek beszámolója, a nagyköveti rendszer bemutatása

Ezek után rátérünk a második napirendi pontra, és üdvözlöm körünkben Dabas város ifjúsági nagyköveit. Nem tudom, hogy kit mutathatok be.

KŐSZEGI ZOLTÁN (Fidesz): Segítek, elnök úr, ha megengedi, mert én kértem a lehetőséget. Köszönöm szépen.

Néhány évvel ezelőtt Dabason azon gondolkodtunk, hogyan lehetne a testvérvárosi kapcsolatainkat sokkal több tartalommal megtölteni. Elsősorban a Kárpát-medence magyarlakta területeire koncentráltunk, de természetesen más országok városaival is igyekszünk kapcsolatot építeni. Én személyesen, polgármesterként azt tapasztaltam, hogy protokolláris kapcsolatokká degradálódtak az együttműködések, egyszer-egyszer egy látogatás oda-vissza, tehát eléggé kiüresedtek, ezért kerestük a módját annak, hogyan lehet a partnertelepüléseken egyik és másik oldalon is olyan személyeket találni, akik napi szinten foglalkoznak a kapcsolatépítéssel. Így indítottuk el az ifjúsági nagyköveti programot, amelynek az volt a lényege, hogy nyelvet vagy nyelveket beszélő fiatalokat küldünk ki a partnertelepüléseinkre, illetve fogadunk vagy várunk a testvérvárosainkból, partnertelepüléseinkről úgynevezett ifjúsági nagyköveket.

Most már felhalmozódott egy csomó tapasztalatunk, és szeretnénk, hogyha ez nemcsak a mi saját kis programunk lenne, ami egyébként szerintünk nagyon eredményes, hanem ezt ki lehetne terjeszteni. Pont az, ami az első napirendi pont keretében téma volt, ebben is segítséget tudnának nyújtani, tehát a magyarságtudatnak, a magyarsághoz való tartozásnak az erősítése, megszilárdítása, gyakorlati hasznának feltárása az éppen ebben a programban is nagyon jól megvalósítható, illetve kibontható. Én most kérem a jelenlévők türelmét, különösen államtitkár asszonyét is, mert úgy gondolom, hogy ebből akár egy országos programot lehetne indítani. Természetesen az önkormányzatok partnerségére nagy szükség van, de akár kormányzati stratégiai program keretében is lehetne, és akkor kicsit talán Szávay képviselő úr gyakorlati kérdéseire is lehetne ötletet adni vagy lehetőségeket felkínálni.

Ha megengedik, akkor először Kancsár Krisztiánt mutatnám be, aki az egész program elindításakor az első nagykövetünk volt, azóta pedig ő fogja össze, ő koordinálja ezt a munkát a városban. Továbbá testvérvárosunkból, Barótról, illetve Zentáról itt van két nagykövetünk, ők szólalnának meg úgy, hogy egymás között elosztanák az időt. Először tehát Kancsár Krisztián kezdené, utána Józsa Melinda Barótról, Erdővidékről, Erdélyből, majd Molnár Balázs szólna, aki Zentáról, Délvidékről van itt. Köszönöm szépen még egyszer a figyelmet és a lehetőséget.

Az ifjúsági nagykövetek beszámolója

KANCSÁR KRISZTIÁN, Dabas ifjúsági nagyköve: Szeretettel köszöntök mindenkit, és tisztelettel megköszönjük a bizottság tagjainak a lehetőséget arra, hogy most röviden bemutathatjuk a programunkat. Természetesen ez egy évek óta működő, zajló program, ezért csupán csak egy átfogó példacsomagot hoznánk önöknek, hogy mi minden hasznos vetülete van ennek az ifjúsági nagyköveti programnak, amely – mondhatom azt, hogy – dabasi kezdeményezésre indult 2005-ben. Én magam, ahogy ezt polgármester úr ezt már említette, a kezdetektől fogva dolgozom a program keretei között. *(Elindul a vetített számítógépes prezentáció.)*

A személyes jelenlét által, ahogy ezt polgármester úr is kiemelte, igyekszünk aktualizálni a testvérvárosi kapcsolatokat oktatási, kulturális, turisztikai és lehetőség szerint akár gazdasági projektek keretében is, hiszen egy-egy ifjúsági nagykövet folyamatos vagy időszakos otthléte a testvérvárosokban – néhány hónapos jelenlétről beszélünk többnyire –, ahogy ezt tapasztaltuk, jelentős mértékben fel tudja pezsdíteni a kapcsolati hálózatot.

Elsősorban a határon túli régiókkal való széles körű együttműködés előmozdítása a cél. Azt szeretnénk elérni, ha Dabas, és hosszú távú reményeink szerint minél több magyarországi város egy olyan anyaországi központtá válhatna, amely minden egyes határon túli magyar régióban rendelkezik legalább egy magyar testvérvárossal, illetve településsel.

Ezenkívül a nemzettudatra nevelés is egy nagyon fontos stratégiai elem számunkra, és én egy személyes példát hoznék erre, ha megengedik. 25 évesen, amikor végzett történelemtanárrá lettem, ez volt az első olyan élményem, amikor e munka keretében Erdélybe látogathattam, és úgy fogalmazom ezt meg azóta, hogy akkor ébredtem fel abban az értelemben, akkor ébredtem rá arra, hogy mennyire fontos és számomra mennyire élő kérdés a határon túli magyarság léte. Addig is tudtam az erre vonatkozó tényeket, a történelmi hátteret, de mégis, bevallom őszintén, nem éreztem magaménak ezt a kérdéskört, azonban ezen egész életem hátralévő részére változást hozott az első erdélyi látogatás. És, ahogy ezt majd kiemelem az előadás későbbi részében, azóta is számtalan esetben voltak olyan diákcsoportok vagy bármilyen egyéb közösségek tagjai, akik gyakorlatilag teljes szemléletmód-változáson estek át, természetesen pozitív előjellel, csupán azon keresztül, hogy egy-egy látogatást tettek Erdélyben, Délvidéken, Felvidéken vagy bármely más határon túli magyar régióban.

Természetesen mindezek mellett a nemzetközi kapcsolatépítést is szem előtt tartjuk, azzal együtt, hogy a határon túli magyar közösségek élveznek prioritást a program keretei között. Kiemelném, hogy melyek a testvérvárosaink: Zenta Délvidéken, Besztercebánya a Felvidéken; itt a kilométereket is kiemeltem. Bár Besztercebánya hivatalosan nem bír magyar kisebbséggel, van azért egy magyar egyetemi kar, amellyel kapcsolatban állunk, illetve én csak-csak belefutottam azért olyan besztercebányai polgárokba, akik beszéltek magyarul. A Felvidéken van egy kapcsolatunk Királyfiakarcával, ahonnan ugyan nem létezik hivatalos testvérvárosi dokumentum, de számtalan rendezvényünkön részt vesznek, tehát van egy élő kapcsolat. Munkács Kárpátalján ugyancsak egy ilyen példa, itt sincs ténylegesen megpecsételt városi szintű kapcsolatunk, viszont egy létező iskolai testvérkapcsolat nyomán ők is számtalan rendezvényünkön részt vettek az elmúlt években.

Krizic Szlovéniában nem az elcsatolt területeken van, de Szlovénia összefüggésében is van a ljubljana-i magyar közösséggel egy évek óta jól működő együttműködésünk. Valamint megemlítem Barótot Erdélyben, és a végére hagytam, én kérek elnézést a 9817,5 km miatt, de ezt már csak a humor kedvéért is otthagytam, az USA-ban lévő virginiai állambeli Stantonnal is van egy testvérkapcsolatunk. Ezt azért tettem ide a lista végére, hogy szemléltessük azt, hogy mint a legnagyobb földrajzi távolságot átívelő testvérkapcsolat, ez is egy valóban jól működő rendszer.

A program rövid története: ahogy a polgármester úr már említette, 2005-ben indult pályázati kiírások nyomán. Dabas városa akkor három ambiciózus városközi diplomátát választott, ahogy én fogalmazok, Lengyel Brigitta, Rizmajer Krisztián és szerény személyemben. Három hónapos ciklusokból álló rotációs kiküldetéseket töltöttünk ekkor Baróton, Besztercebányán, illetőleg Krizicben. 2006-ban már ennek a programnak a továbbviteleképpen megérkezett Tökés Lehel, Barót ifjúsági nagykövete Dabasra, aki akkor három hónapot töltött a településünkön, valamint 2006 áprilisában az első anyanyelvi találkozó is létrejött. Azért emelem ki külön ezt a rendezvényt csupán példaként, mert az egyik legsikeresebb és legátfogóbb olyan programcsomag, amely a határon túli magyarokkal való kapcsolatépítést helyezi tulajdonképpen fókuszába. Itt egyrészt középiskolai szintű magyar anyanyelvi verseny zajlik – persze a versenyt itt idézőjelbe kell tenni –, másrészt tudományos előadások hangoznak el; például 2008-ban a Babes-Bolyai Tudományegyetem nyelvész professzora, Péntek János is megtisztelt minket jelenlétével. Általában ez egy szavalóversennyel is egybe van kötve, amely részben regionális, részben a határon túli magyar közösségek részvételéből fakadóan immáron Kárpát-medencei méretűvé nőtte ki magát.

2006 decembere és 2007 februárja között Fazekas Kinga baróti nagykövet töltött három hónapot Dabason. Itt néhány képet mutatnék önöknek (*Rámutatva a képre:*), ez egy 2006. januári kép, ahol Szandhofer János dabasi alpolgármestert, Józsa József baróti alpolgármestert láthatjuk, illetve Lengyel Brigitta dabasi és Tökés Lehel baróti ifjúsági nagykövetet; ez egy dabasi helyszínen készült fotó. Zsolnai Richárd látható ezen a következő képen, aki azóta színművésszé változott, bár ez nem jó szó erre. Amiért őt ideraktam, hogy nagyon átszellemült pillanatot örökített meg a fotós, ugyanis 2006. március 15-én a dabasi Táncsics Mihály Gimnázium egy diákcsapata látogatott Barótra, hogy részt vegyen az ottani ünneppsorozatban. És ami példát hoztam önöknek az elején, hogy mennyire fontos az, hogy az anyaországi fiatalokat minél jelentősebb számban, illetve minél korábban vigyük ki a határon túli területekre, ezt én magam rajtuk keresztül akkor tapasztaltam meg. Ők gyakorlatilag ténylegesen szemléletet váltottak egy életre, és van is erről egy cikk, ami az ő személyes tapasztalataikat írja le, ez nagyon-nagyon tanulságos. A műsor, amelyben a Richárd részt vett, egy zenei kísérettel lezajlott szavalást valósított meg, valamint egy táncos rész is volt, amely szintén dabasi fiatalok bevonásával történt. Ez egy 2006-os májusi kép, ahol az Áldos Hagyományörző Egyesület a baróti városnapokon vesz részt; természetesen ez megint csak egy példa, azóta számtalan tánc- és egyéb népművészeti, valamint minden egyéb csoport látogatott kölcsönösen egymás városnapjaira.

A program története továbbá, hogy 2007 februárjában léptünk kapcsolatba Zentával, egy már létező iskolakapcsolat kereteit továbbépítve, és 2007. március 15-én többek között egy baróti diákcsoporthoz látogatott Dabasra, ez megint csupán egy példa az ezerből. 2007 szeptemberében pedig egy olyan testvérvárosi találkozó zajlott le európai uniós források bevonásával – ez megint egy példa a lehetséges uniós források lehívására –, amelyen akkor besztecebányai, krizici, illetve baróti közösségek vettek részt. Tehát ez inkább a nemzetközi kapcsolatokat mozdította elő, de később ki fog derülni, hogy miért hoztam fel ezt a példát. 2006-ban, 2007-ben és 2008-ban pedig a korábban már említett anyanyelvi találkozó is megrendezésre került, kezdésnek 2006-ban csupán a baróti és a dabasi iskolák részvételével, 2007-ben már két zentai középiskola is helyet kapott, és 2008-ban pedig Barót, a két zentai középiskola és Székelyudvarhely is bemutatkozott, természetesen a dabasi részvétel mellett. Sajnos 2009-2010-ben – be kell vallanunk, semmi sem tökéletes, de igyekszünk és törekszünk a tökéletességre – anyagi korlátokból fakadóan a rendezvény nem került megrendezésre, de 2011-ben mindenképpen tervezzük, illetve meg fogjuk valósítani.

2008 októbere, ez egy újabb testvérvárosi találkozó, és ezért utaltam a korábbira, mert itt a barótiak, mondhatom azt, hogy átvéve az ötletet, ugyanazt az uniós forrást felhasználva, a magyar kapcsolatépítésre koncentrálnak hoztak létre egy hasonló testvérvárosi találkozót Budafok, Zirc, illetve Dabas bevonásával. 2008-ban kapcsolatba léptünk Munkáccsal, ahogy említettem, itt nincs hivatalos testvérvárosi szerződés, de nem gondolnám, hogy ez lenne a jó kapcsolat feltétele, hiszen ahogy láthatjuk, itt is számtalan rendezvényünkön részt vettek már azóta, többek között kiemelték a 2010-es Trianon-futást vagy a 2011-es Széchenyi-versenyt.

Ismét átússzuk az óceánt, 2009-ben a testvérvárosi közeledés az Egyesült Államokbeli Stantonhoz odáig jutott, hogy a Mary Baldwin College egy tíz főből álló diákcsoporthoz látogatott Dabasra. Egyrészt a szakmai gyakorlatukat töltötték nálunk, másrészt angolt tanítottak a két középiskolánkban. Szintén néhány képet fűznék ide, ez a 2007-es anyanyelvi találkozó idején készült kép, amely a zentai gimnázium és a Bolyai Tehetséggondozó Gimnázium közös csapatát ábrázolja a dabasi Szent István téren. A következő egy 2007 szeptemberi kép, amely az említett európai uniós pályázat teljes részt vevő közösségét mutatja besztecebányai krizici és baróti résztvevőkkel. Ez a 2008-as anyanyelvi találkozó, a zentai, a székelyudvarhelyi, a baróti csapat, illetve a közös zsűri, amely szintén – mondhatom azt, hogy – majdnem teljes Kárpát-medencei jelenléttel jött létre. Ez pedig az általam már

korábban említett 2008-as, Barót által megrendezésre került testvérvárosi találkozó Budafok, Zirc, Dabas és Barót csapatával.

A következő kép egy kicsit speciális, az amerikai hölgyek egy részét mutatja, az egyik kísérotanár és négy lány látható rajta, Dabas legöregebb kovácsműhelyét látogatták meg, amely több mint száz éves, ekkor készült a pillanatfelvétel, és a pálinkás poharak maximálisan félrevezetőek, az akkori törvényeknek megfelelően mindenki csak bolti pálinkát kóstolt belőle, semmilyen más gondolat még csak meg se forduljon a fejükben, ez csupán egy illusztráció lenne.

Nézzük, hogy áll most a program 2011 áprilisában. 2010 októberében Józsa Melinda baróti, illetve Molnár Balázs zentai ifjúsági nagykövetek megérkeztek Dabasra. Itt kiemelném, hogy 2011 áprilisában fogadtunk a tengeren túlról is egy ifjúsági nagykövetet, akinek a munkaköre nem csak és kizárólag az ifjúsági nagykövetségi rendszerre koncentrál, de természetesen ez is része a tevékenységének. (*Angol nyelven köszönti Mr. Derick Arbaugh urat.*) Ha bárkinek bármilyen kérdése lenne egyébként hozzá, akkor a későbbiek folyamán természetesen rendelkezésükre áll. Valamint annyit szeretnék még mondani, hogy 2010-ben Melinda és Balázs megérkezése nyomán a program egy olyan lendületet kapott, egy olyan hatékonysági szintre jutott, amely, azt kell mondanom, hogy nemcsak a program 2005-ös kezdete óta egyedülálló, hanem meg merem kockáztatni, hogy a magyarországi testvértelepülési kapcsolati hálózatok tekintetében is minimum dobogós helyezést érne el, úgyhogy nagyon remélem, sikerült felkeltenünk az önök érdeklődését. Azt, hogy jelenleg hol tartunk, milyen rendezvények, illetve ötletek vannak terítéken, ennek kapcsán pedig kérem, hallgassák meg az utánam szólókat, én most megköszönöm megtisztelő figyelmüket. A következő – idézőjeles – áldozat pedig Józsa Melinda baróti ifjúsági nagykövet, fogadják őt szeretettel. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Hadd egészítsem ki azzal, az egy dolog, hogy nem házi pálinka volt benne, de Amerikában 21 éves kor alatt, azt hiszem, tilos alkoholt fogyasztani. (*Kőszegi Zoltán: Mindenki legalább 21 éves.*) Értem. Néhány percünk van még, kérem, próbálják meg 14 óra 50-ig befejezni. Tessék!

JÓZSA MELINDA, Barót ifjúsági nagykövete: Igyekszem rövidre fogni. Én is szeretettel köszöntök minden ittlévőt. A nevem Józsa Melinda, én Barótról érkeztem, Székelyföldről. Nekem szerencsére volt alkalmam már 2005-ben találkozni az ifjúsági nagykövetségi programmal, mivel Dabas és Barót közel egy évtizedes kapcsolatot ápol. Tavaly nyáron hallottam arról, hogy újraindítanák a programot, és hogy lehetőség lenne ebben részt venni, ekkor úgy gondoltam, hogy ez egy jó lehetőség lehet és egy jó tapasztalatszerzés. Már Krisztián is említette, korábban is voltak már ifjúsági nagykövetek Barótról Dabason, és én ennek a programnak a megújulásaképpen kerültem ide.

Hogy miért előnyös szerintem, ha egy városnak vannak ifjúsági nagykövetei? Tudjuk, hogy általában a határon túli magyar területek eddig is eléggé kedvelt turisztikai célpontok voltak az itt élő magyarok számára, így Erdély is. Sajnos többnyire azonban arra szorítkoznak a látogatások, hogy közismert turisztikai látványosságokat látogatnak meg az emberek, mint például a Békás-szoros, a Gyilkos-tó, a Szent Anna-tó vagy a tordai hasadék, és az embereknek nincsen idejük arra, hogy betekintsenek az igazi, mindennapi életükbe az ott élő magyaroknak. Úgy gondolom, az egy jó lehetőség, hogy az ifjúsági nagykövetek által mélyebben is bele tudjunk tekinteni a határon túl élő magyarok életébe.

Most áttérnék egy kicsit arra, hogy konkrétan mivel foglalkozunk mi. (*Elindul a vetített számítógépes prezentáció.*) Amikor idekerültem, nem tudtam, hogy mivel fogunk foglalkozni, aztán lassan, idővel belejöttünk. Mikor megérkeztünk Dabasra, arra gondoltunk, hogy majd bele fogjuk vetni magunkat a testvérvárosi kapcsolatok elmélyítésébe, de arról

kellett tudomást szereznünk, hogy igazából sokan nem is tudják, hogy Dabasnak milyen testvérvárosai vannak, vagy egyáltalán, hogy vannak-e testvérvárosai, ezért azzal kellett kezdenünk, hogy bemutatókat tartottunk minden intézményben, az iskolák felső tagozatain, a civil szervezeteknek, gyülekezeteknek, most legutóbb még fogyatékosoknak is.

Szerencsére azt mondhatom, hogy mindenki pozitívan fogadta ezeket a bemutatókat, és nagyon befogadóak voltak. Volt viszont egy nagyon vicces eset, ami egyrészt szomorú is, és ezt szeretnénk valahogy kiküszöbölni, hogy az egyik ilyen bemutató után a szünetben a gyerekek összetalálkoztak, és kérdezte az egyik, hogy na, mit csináltatok osztályfőnöki órán, és erre azt válaszolta a másik tanuló, hogy egy szerb meg egy román tartott bemutatót nekünk. Ezt szeretnénk egy kicsit valahogy bennük megváltoztatni. Itt egy pár kép látható arról, hogy mi hogyan tartottuk a bemutatókat.

Volt egy Wass Albert olvasómaraton is, lehetséges, hogy hallottak már erről, ami minden városban külön-külön volt megrendezve. Ez azért érdekes, mert ezen az olvasómaratonon Barót és Zenta, Dabas két testvérvárosa is részt vett, ugyanabban az időben, viszont különböző helyszíneken. Erről látható egy kép, hogy mi hogyan olvastunk éppen Dabason. Egy másik rendezvényünk, március 14-én megrendezésre került egy Széchenyi-verseny Dabason, melyen Munkács, Zenta és Barót is részt vett, és nagy örömünkre mindhárom testvértelepülés be is került a döntőbe. Itt láthatnak képet a csapatokról és a baróti csapatról. Ezt követően közösen vettünk részt a március 15-i ünnepségen, melyen Barót és Zenta is részt vett, közösen koszorúztunk, és az ezt követő ünnepi műsorba is bekapcsolódtak a barótiak két szavalattal, később pedig közösen táncoltunk a táncházban. Hasonló dolgokat szeretnénk még velük az ifjúsági nagyköveti program keretében rendezni. És a végén – nem tudom, mennyire látszik – a fáklyás felvonuláson is közösen vettünk részt.

Végül a terveinkről, hogy miket szeretnénk a továbbiakban csinálni: éppen ma este fog érkezni egy csapat Barótról a Táncsics Mihály Gimnázium által rendezett diáknapra. Két napig lesznek majd itt, és betekintést nyernek majd az itteni életbe. Ezeket a bemutatókat megtartottuk, de hogy mégis lássuk, van-e ennek eredménye, rendezünk egy testvérvárosi vetélkedőt április 28-án, ahol majd megmutathatják a gyerekek, hogy mennyire figyeltek oda arra, amit mi mondtunk nekik. Krisztián is említette, hogy már több évben is megrendezték ezt az anyanyelvi találkozót, ezt szeretnénk az idén ősszel újra megejteni. Kirándulásokat szeretnénk még szervezni Barótra, Erdővidékre. Itt nem olyan átlagos kirándulásokra gondolunk, hogy elmegyünk, meglátogatunk egy közismert helyet, hanem szeretnénk a diákokat konkrétan bevonni a mindennapi életbe, közösen az ott élő emberekkel csinálni dolgokat, például kipucolni egy temetőt vagy hasonlókat. Köszönöm szépen a figyelmet, és akkor átadom a szót Balázsnak.

MOLNÁR BALÁZS, Zenta ifjúsági nagykövete: Köszönöm szépen. A türelmükkel nem visszaélve, megpróbálom 2,5-3 perc alatt ledarálni azt, ami Zenta és Dabas testvérvárosi kapcsolatát illeti. *(Elindul a vetített számítógépes prezentáció.)*

Mint elhangzott korábban, 2010 októberében érkeztem meg ifjúsági nagykövetként Dabasra. Ezt követően, ami nagyon megalapozta az elmúlt négy hónap együttműködését, az egy 2010. november 19-i látogatás volt, amikor egy nagyobb volumenű dabasi delegáció utazott a városunkba, pontosan abból a célból, hogy a legkülönbözőbb szinteken, önkormányzati szakembereket, oktatási és kulturális intézményvezetőket felölelve elvittük őket Zentára, hogy megismerkedhessenek az ottani partnerintézmények vezetőivel, illetve, hogy megismerhessék magát a várost is. Ezt egy nagyon-nagyon jelentős lépésnek tartom, mert a személyes kapcsolattartás nagyon fontos, illetve az aktív kapcsolattartásnak nagyon fontos előfeltétele az, hogy legyen személyes találkozás is a potenciális partnerek között.

Hogy mennyire volt gyümölcsöző ez a találkozó, azt gondolom, ezt nagyon jól mutatja az, hogy egy hétre rá, november 26-án a zentai óvodacsoport képviselői már viszonzták ezt a

látogatást, hiszen eljöttek Dabasra, és megtörtént az a fajta tapasztalatcsere, ami tulajdonképpen elindította az óvodák közti azóta is tartó, azt kell hogy mondjam, példaértékű együttműködést. Ha jól számolom, 4-5 alkalommal találkoztak már a dabasi és zentai óvodapedagógusok, úgyhogy azt kell mondanom, hogy a civil szervezetek és az egyéb oktatási és kulturális együttműködési szálak közül – még mindig azt mondom, hogy – az óvodai kapcsolat a leginkább szembeűnő. Itt láthatunk pont egy csoportképet a dabasi és a zentai ovisokról.

Ezt követően, 2011. január 17-én megtörtént a közművelődés területén a kapcsolatfelvétel, hiszen a zentai Thurzó Lajos Közművelődési Központ igazgatója és a Zentai Városi Könyvtár delegációjának tagjai eljöttek Dabasra, és itt is megtörtént a kapcsolatfelvétel. Itt olvasható is, már konkrét együttműködési tervekről volt szó, hiszen még ezt megelőzően a két könyvtár partnerkönyvtári megállapodást írt alá, jövőbeli sikeres pályázatokat megcélzandó, illetve szó volt arról is, hogy 2011 őszén – és ez még természetesen kilátásban van – egy kistérségi képzőművészeti kiállítás lesz úgy Dabason, mint később majd Zentán. Itt egy képet láthatunk a dabasi és a zentai könyvtáros delegációról. Aztán ezt követően, január 22-én a dabasi hivatalos magyar kultúranapi ünnepségen öt zentai fiatal közösen adott műsort a Dabasi Talentumokkal; erről itt láthatunk egy képet.

Ezután már a gazdasági szálakat is elkezdjük élesztgetni, hiszen a dabasi székhelyű, digitális oktatási segédanyagokat készítő és forgalmazó Kognitív Hungary egy háromdimenziós prezentációt tartott Zentán, pontosan azért, hogy a zentai pedagógusok is kapjanak egy képet arról az oktatási technológiáról, amely jó eséllyel a következő tíz évben meghatározza majd az európai trendeket.

Ezt követően elérteünk egy nagyon-nagyon fontos lépéshez, amikor a zentai városháza, a zentai önkormányzat vállalta azt, hogy egy 15 fős, civilekből álló csapatot küld Dabasra azzal a szándékkal – ezzel kapcsolatban a polgármester úr és a zentai képviselő-testület elnöke közt volt már korábban egyeztetés –, hogy a zentaiak Dabason indíthassák el a honosítási eljárásukat, és ez sikerrel le is zajlott. Mi azt szerettük volna, hogy a zentaiak ezt ne egy egyszeri hivatali ügyintézésnek éljék meg, és ennek fényében mi egy egész napos kultúrprogramot szerveztünk nekik. A képen a Wass Albert szobor tövében láthatjuk őket, háttérben a dabasi sportcsarnokkal.

És akkor ugrunk egy jó nagyot az időben, mert a közben levő dolgokról Melinda már beszélt, ugyanis május 1-jén fog életbe lépni az úgynevezett testvérvárosi kedvezmény, melynek értelmében úgy Zentán, mint Dabason 6-8 panzió és vendéglátó-ipari egység vállalja, hogy a hozzájuk érkező, testvérvárosi lakcímmel rendelkező vendégeknek 10 százalékos kedvezményt biztosít az áraiból. Ez is azt a célt szolgálja, hogy a két település közti turizmust elősegítsük. Nem egyedi a példa, hiszen Zenta és szlovéniai testvérvárosa, Kranj között már van hasonló típusú megállapodás. Én bízom benne, hogy május 1-jétől mindenféle gond nélkül Dabas és Zenta között is elindul ez a történet.

Arról néhány szót, de erről már Melinda is beszélt, hogy mit tervezünk a jövőben. Pont diáknap lesz szerdán, aztán május 15-én lesz az Énekelt Versek XVI. Zentai Fesztiválja dabasi résztvevőkkel. Azt követően egy elég nagy volumenű projektbe vágjuk a fejszénket, hiszen körülbelül 150 dabasi pedagógust fogunk 3-4 busszal elszállítani Zentára, hogy a hagyományos, évente megrendezendő dabasi pedagógusnapot ott tartsuk meg. Aztán május 28-án, rá másnapra lesz a Kálmány Lajos Népmesemondó Verseny, ahol szintén lesznek majd dabasi versenyzők és még zsűritag is. Ezt követően, május második negyedévében szeretnénk a közös kormányulések mintájára testvérvárosi szinten közös képviselő-testületi ülést is tető alá hozni Dabas és Zenta között. A jelenlegi tervek szerint ez itt lenne Pest megyében, első körben, aztán lehet, hogy az év második felében, vagy jövőre Zentán. 2011 második negyedévében lesznek ilyen-olyan kirándulások, de erről Melinda is beszélt, ez ugyanúgy igaz Zenta tekintetében is.

Köszönjük szépen a megtisztelő figyelmüket, bízom benne, hogy nem éltém túlságosan vissza a türelmükkel. Hogyha vannak esetleg kérdések vagy hozzászólások, akkor várjuk őket természetesen.

KŐSZEGI ZOLTÁN (Fidesz): Köszönöm szépen elnök úrnak a lehetőséget és képviselőtársaimnak is, hogy hozzájárultak ahhoz, hogy önálló napirendi pontként beszámolhassunk erről a kezdeményezésről. Nekem határozott szándékom az, hogy ezt ki kellene terjeszteni, és ezeket a tapasztalatokat fel kellene erősíteni és minél több helyen hasznosítani.

Néhány dologról nem beszéltek a fiúk és Melinda sem, hogy itt azért komoly gazdasági kapcsolatok is épültek az elmúlt évben. Ez sokszor kérdés, hogy azon túl, hogy személyes kapcsolatok alakulnak, civil szervezetek, intézmények konkrét kapcsolatba kerülnek egymással és egymás munkáját tudják erősíteni, tudunk-e, képesek vagyunk-e gazdasági kapcsolatokat építeni. Mi szerveztünk az alpolgármester úrral – aki itt van a teremben, a sarokban meghúzódott – egy erdélyi látogatást majdnem 30 fő számára, a gazdasági szereplők számára, legalább 6-8 évvel ezelőtt, amikor ezt a nagyköveti rendszert is elindítottuk, ahol az volt a cél, hogy ismerjük meg az ottani viszonyokat és lehetőségeket, és próbáljanak meg abban gondolkodni, hogy esetleg befektetnek. Két cég jött létre ennek eredményeként Erdélyben. Az egyik egész széles körű tevékenységet végzett, a Flora Hungariának a megalapítója, az egyik megteremtője dabasi, dr. Eke Sándor virágkertész, aki Erdély több pontján, több városában elindította a kapcsolatot. Tehát a mai nap is Dabasról szállítanak nagyon sok virágot vagy kertészeti virágterméket a határon túli területekre. Ezzel munkahelyeket teremtett, és ezzel a magyar gazdaságot és az erdélyi vállalkozásokat tudta segíteni, és nem a románok, a franciák vagy az olaszok mentek be, hanem mi magyarok tudtunk birtokba venni bizonyos területeket. Tehát van ilyen gyakorlati haszna is.

És amit még szeretnék mondani, mint mondtam, tapasztalatból, mindenki, ha megnézi, vagy megkérdezzük magyarországi polgármestereket, akkor körülbelül egy-egy delegáció megy oda-vissza évente 4-5 fővel, míg a mi testvérvárosi kapcsolatainkon belül évente sok százan mozognak oda-vissza szakemberek, fiatalok, civil szervezetek, és kerülnek személyes kapcsolatba. Baráti kapcsolatok, családi kapcsolatok alakulnak ki, melyek évek óta működnek, és a következő felnövekvő generációk számára is teljesen természetessé válnak. Én úgy gondolom, hogyha ezt meg tudnánk sokszorozni Magyarországon és a Kárpát-medencében, akkor ez a nemzeti együttműködés, ez a nemzeti összetartozás sokkal gyakorlatiasabb és minden nap érezhető lenne, ezért is gondoltam, hogy ebben a bizottságban érdemes lenne erről a kezdeményezésről és erről a programról beszélni. Persze sokkal, de sokkal több idő kellene hozzá, a fiatalok igyekeztek – az izgulás mellett – megfelelni ennek a kihívásnak, hogy röviden, de tartalmasan bemutatkozzanak. Én egy figyelemfelkeltésnek indítottam és gondoltam, és remélem, hogy tovább tudunk majd ebben lépni. Még egyszer köszönöm a magam nevében is a lehetőséget.

ELNÖK: Én pedig a bizottság nevében köszönöm szépen a tájékoztatót és jó munkát kívánok, mert úgy látom, hogy van bőven. Az emberben felvetődik a kérdés, hogy a dabasi emberek mikor dolgoznak, van-e a polgári életben valamilyen munkájuk? (*Derültség.*) De azt gondolom, nagyon sok település rendelkezik hasonló testvérvárosi kapcsolatrendszerrel, csak azt nem fűzik, nem kötik ennyire egy csokorba, úgyhogy mindenféleképpen számomra is, mint polgármesternek ez egy nagyon jó prezentáció volt, hogy hasonlóval tudjunk mi is élni, és amikor egymás mellé tesszük, akkor jönnek ki a lehetőségek, hogy miket lehet ebből létrehozni.

Egy gondolat vetődött fel bennem, de talán alelnök asszony tud erre válaszolni, hogy Magyarországon a kormány, illetve bármelyik minisztérium felmérte-e már azt, hogy a

magyarországi önkormányzatok milyen kapcsolatrendszerrel rendelkeznek, azt valaki összegyűjtötte-e? Éppen azért, hogy ha már összegyűjtötte, akkor ezt a kapcsolatrendszert, ezt a kapcsolati tőkét megpróbáljuk hasznosítani, és ne csak a kultúra, az oktatás stb. területén, nyilván, de egyre inkább a gazdasági területekre is átvinni, hiszen a nemzeti összetartozást a jövőben leginkább majd a Kárpát-medencei egységes gazdaság felé tudnánk elmozdítani.

DR. SZILI KATALIN (független), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Mélyen Tisztelt Polgármester Úr! Nagykövet Urak és Nagykövet Asszony! Engedjék meg, hogy előljáróban megköszönjem az előadást, mert szerintem fantasztikus volt ez, amiről önök beszámoltak. Közben elképzelttem magam előtt, hogy Magyarországnak van 3167 önkormányzata, és ha mindenütt hasonló vehemenciával folynának ezek az együttműködések, tudom, hogy minden önkormányzatnak vannak testvérvárosi kapcsolatai, de ha így, összekapcsolva történne, akkor lehet, hogy ma sokkal kevesebb gonddal beszélénk arról, hogy a magyarság megtartása ügyében mit kell tennünk, hiszen nyilvánvalóan azok az oktatási, kulturális és civil kapcsolatok, amelyek léteznek, óriási felhajtóerővel rendelkeznek a gazdaság tekintetében is.

Elnök úr kérdésére, hogy válaszoljak, a Kárpát-medencei Magyar Képviselők Fórumában négy évvel ezelőtt készült már egy ilyen felmérés, ami nyilván egy akkori állapotot jelentett, hogy az egyes önkormányzatok milyen kapcsolatrendszerrel rendelkeznek, hogy milyen kapcsolati hálót tudunk az önkormányzati szférában megjeleníteni. Ennek folyamánya volt az is, hogy már voltak olyan kezdeményezések, amelyek ezeket a kapcsolatrendszereket felhasználva gazdasági fórumokat hoztak létre, tehát, hogy hogyan lehet ezt egy gazdasági erővé változtatni. Én azt gondolom, hogy ebben lehetne esetleg a saját bizottságunknak is egy katalizáló szerepe a jövőben, és én például azt is el tudom képzelni, hogy legközelebb, ha lesz a polgármesterek világtalálkozója, ott egy ilyen bemutató nagyon fontos lehetne, hiszen ez jó lehetőséget biztosítana arra, hogy ezt a hálózatot élővé tegyük, és ha ezt a fiatalok teszik, akkor sokkal inkább – elnézést kérek, de – élni fog, és a jövőnek dolgozik.

Szerintem, elnök úr, tegyük mi azt, hogyha egy ilyen javaslattal élhetek, hogy egyrészt próbáljuk elindítani, hogy annak a pár évvel ezelőtt készült kapcsolati hálónak az aktualizálása irányában tegyünk lépéseket, ugyanakkor szerintem abban is érdemes lenne lépéseket tenni, hogy a nagykövet asszony és a nagykövet urak tapasztalatait minél szélesebb körben megismertessük. Ehhez polgármester úrnak gratulálok, ismerve az ön tevékenységét, ön nélkül ez nem jöhetett volna létre, úgyhogy ezt köszönjük önnek, önöknek is (*A nagykövetek felé.*) és a bemutatót is, mert szerintem ez teheti élővé a következő években a saját tevékenységünket is a nemzetpolitikában. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem, hogy van-e hozzászólás, kiegészítés. Kószegi Zoltán képviselő úr!

KÓSZEGI ZOLTÁN (Fidesz): Még egy mondattal szeretném kiegészíteni, és talán egy másik alkalommal erről is lehetne tájékoztatást adni. Mi felmértük azt, hogy a világban hol vannak Dabasról elszármazottak, vagy már korábban, vagy az elmúlt években elszármazottak, és elkezdtek felvenni velük a kapcsolatot. Korábban mi már beszéltünk róla, talán a külügyi kabinet ülésén, hogy Magyarország megítélését nagymértékben lehetne javítani úgy, hogy a világ különböző pontjain, különböző településein a helyi sajtóban Magyarországról pozitív dolgok jelenjenek meg. Fontos, hogy ezt hogyan tudjuk elérni, ugyanis a helyi sajtót, a helyi médiumokat sokkal jobban figyelik az ott élők, mint az országos médiát, jobban megragad bennük, és mi ezen a vonalon is elindultunk. Most már tíz közelében vagyunk, akik a világ különböző részein élnek több éve, akár évtizedek óta kint

élnék, mert fontos, hogy segítsenek minket abban, hogy részben Dabast, illetve Magyarországot bemutassuk és megismertessük, hogy más kép alakuljon ki, hogy ne a világsajtó vagy éppen a trendi sajtó legyen az, amin keresztül Magyarországot vagy megismerik, vagy elhallgatnak róla bizonyos dolgokat, esetleg rossz színben tüntetik fel, hanem mi tegyünk meg ennek érdekében mindent. Ebben a hálóban, amit alelnök asszony mondott, szerintem ezt is nagyon szépen lehetne erősíteni és fejleszteni. Csak erről jutott eszembe. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Akkor ezt a napirendi pontot lezárom, további jó munkát kívánok, és köszönjük szépen a tájékoztatást.

A Kárpátaljára tervezett kihelyezett ülés programjának megvitatása

Harmadik napirendi pontunk a Kárpátaljára tervezett kihelyezett ülés programjának megvitatása. Tisztelt képviselőtársaim előtt van egy programtervezet, amelyen látható, hogy Bacskai József és Tóth István főkonzul is jelen lesz ezen a kihelyezett bizottsági ülésen, tehát mindkét főkonzul, nemcsak a beregszászi, hanem az ungvári is. Nyilván azért, mert nincsenek specializált témák Beregszászra, illetve Ungvárra, és mindkettejünkkel szeretnénk találkozni, de ők mindjárt kérték is, hogy jelen lehessenek, másrészt ők készítik elő, Tóth István kiemelten azért, mert alapvetően Beregszászra fogunk építeni.

Ami egy fontos technikai kérdés, az az, hogy 6 órakor tervezzük az indulást a Parlament elől, és további kérdés, hogy kik azok, akik mindenféleképpen szeretnének jönni. Mivel eddig senki nem jelezte azt, hogy nem jön, ami azt jelenti, hogy 11 képviselő vesz részt – Dorosz Dáviddal majd beszélünk, illetve mindenkit végig fogok kérdezni telefonon –, mivel 11 tagú a bizottságunk. Emellett részt vesz Sós Károly úr, a Márton Áron Társaság elnöke, aki a KDNP szakértője, Márky Zoltán főosztályvezető úr, Gergely László, aki a Külügyi Hivatalban ukrán referens. Bizottságunk részéről Edelényi Zsuzsánna, illetve a titkárnőnk és egy jegyzőkönyvvezető vesz részt, valamint Szávay képviselő úr jelezte, hogy a szakértőjét, illetve asszisztensét hozná magával, amihez szerintem járuljunk hozzá, hiszen Soós Károly is a kormánypártok hasonló munkáját végzi, továbbá alelnök asszony jelezte (*Szili Katalin felé.*), hogy szintén hozna valakit. Úgy gondolom, ha minden oldal elviheti a szakértőit, akkor maradjunk ennyiben, és ezen ne vitatkozzunk.

(*Révész Máriusz: Nekem egyelőre még csak személyi igazolványom van, mert lejárt az útlevelém.*) A Visegrádi utcát tudom ajánlani, tapasztalatból tudom, ott meg fogják csinálni. A családi utazásokat úgy szoktuk lebonyolítani, hogy először elmegyünk a határra, majd onnan elmegyünk a Visegrádi utcába.

Tehát, ha alelnök asszony, illetve alelnök úr autóval külön megy, akkor valószínű, hogy 14-en lennénk, amihez két mikrobuszt kapnánk a parlamenttől. Ez esetben nem kellene nagy buszt rendelnünk, és így sokkal gyorsabban tudnánk haladni, olyan sebességgel, mintha személyautókkal mennénk, ami nem mindegy; nem mindegy, hogy 140-nel megyünk, vagy 90-nel baktatunk. Azt hiszem, hogy 8 fősek ezek a buszok, de ha kisebbek, és nem férünk el, akkor Kőszegi Zoltán képviselő úr is jelezte, hogy esetlegesen felajánlja a segítségét, meg én magam is, tehát akkor is meg tudjuk oldani.

Az utazással kapcsolatosan van-e még valami?

KŐSZEGI ZOLTÁN (Fidesz): Elnök úr, egy kérést kaptam, hogy kaphatna-e a kihelyezett bizottsági ülésre meghívót a Kárpátaljai Cserkészszövetség vezetője.

ELNÖK: A busszal kapcsolatban van-e még valami, először ezt beszéljük meg.

KÖSZEGI ZOLTÁN (Fidesz): A busszal kapcsolatban nincs, inkább az idővel van probléma, mert szerintem nem lehet átérni Munkácsra Beregszászról 15 perc alatt. *(Közbeszólás: Attól függ, mivel megyünk)* Igen, attól függ, hogy mivel megyünk és mennyivel, de 30-40 perc biztosan van, ismerem az utat.

ELNÖK: Az utazással kapcsolatban tehát nincsen hozzászólás, menjünk tovább, most jön a program. Tehát 6-kor indulnánk, és úgy tervezzük, 10 órakor érünk oda. Végig magyar időben mozgunk, és ott is magyar időben számol mindenki.

A meghívottak körét természetesen ki tudjuk egészíteni *(Kőszegi Zoltán felé.)*, kérünk egy címet, és el fogjuk küldeni a meghívást.

Van-e egyéb óhaj? Szávay képviselő úr!

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Ha már az ifjúság fontosságáról olyan sokat beszéltünk a mai nap folyamán is, javaslom, hogy a Kárpátaljai Magyar Főiskola hallgatói önkormányzatának elnöke, a főiskola diákvezetője hadd vehessen részt.

ELNÖK: Jó. Tudunk egy nevet?

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Igen, Varju Zoltán, elérhetősége varju.zoltan@gmail.com.

ELNÖK: Ezek után beszéljünk arról, hogy mi is lesz a program. Először megtekintjük a konzulátust, rendezzük a sorainkat, majd 11 órától kerül sor a bizottsági ülésre a II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola Rákóczi termében. Utána ott helyben lesz az ebéd, úgy kértük, hogy fogadásszerű legyen, ha netán a beszélgetéseket nem tudnánk befejezni, akkor ezt tudjuk tovább folytatni. Itt erre is szánunk egy órát, ez azt jelenti, hogy 2,5 óra áll rendelkezésre ahhoz, hogy mind az egyházak képviselőivel, mind a pártok, civil szervezetek képviselőivel tudjunk beszélgetni, illetve eszmecserét folytatni.

Ezt követően megnéznénk a főiskolát, és ez az idő szintén változhat, ezt is tudjuk mozgatni, utána pedig egy sajtótájékoztatót tartanánk közösen a főiskolán. Ezután Munkácsra mennénk el, ami olyan, mint a minisztériumok vis maior kerete, hogy felülről nyitott, tehát a 12 órát nem kell annyira komolyan venni, lehet akár 18 is, de nyilván ez esetben a visszaútból vesszük el azt az időt. Sajnos az egyéb javaslatok nem tudtak beleférni ebbe a programba, csak úgy tudjuk beletenni valamennyit, hogyha esetleg Munkácsot áthúzzuk, és máshova megyünk, de egynapos látogatás keretében nincsen több időnk.

Ismerve az utaztatás lehetőségeit, a költségeket és egyebeket, úgy gondoltuk, hogy mindenféleképpen egynaposra tervezzük ezt az utat. Lehetett volna az is, hogy előtte esetleg alszunk valahol Szabolcs-Szatmár megyében, de ez is nehézkesnek bizonyult, mert néhány képviselővel beszélve, mindenki azt jelezte, hogy inkább az egynapos variációt választja, úgyhogy eleve így terveztük. Pedig Feri meghívott minket, de ezt majd visszafelé be tudjuk pótolni, hogy mindazt, amit el kellett volna fogyasztani 26-án este, azt 27-én este elfogyasszuk, amit pedig nem tudunk elfogyasztani, azt a kisbusszal visszük magunkkal. Még visszatérünk erre a napirendi pontra.

Van-e ehhez kiegészítés? Zolié a szó. *(Kőszegi Zoltán: Átadom elnök asszonynak a szót. – Dr. Szili Katalin: Nem, nem, mondjad nyugodtan!)*

KÖSZEGI ZOLTÁN (Fidesz): A munkácsi magyar közösségek részéről kaptam egy jelzést, hogy megszerveznék, hogy a munkácsi várban, ha rövid időre is, de a magyar származású polgármesterrel találkozhatnánk, ez egy lehetőség, illetve Popovics Béla – aki szerintem sokak számára ismert – kísérne minket a várban, ami fantasztikus élmény lenne

mindenkinek. Tehát ez egy kulturális, történelmi élmény volna, mindenképp nagyon összetett élmény lenne, ő várna minket, és az ottani programunkat ő gardírozná, hogyha erre van igény.

ELNÖK: Köszönjük szépen, meg fogjuk őt is keresni e-mailben.

KŐSZEGI ZOLTÁN (Fidesz): Akkor én ezt jelzem neki.

ELNÖK: Alelnök asszony!

DR. SZILI KATALIN (független), a bizottság alelnöke: Én örülök, hogy udvarias voltam képviselőtársammal, mert az én felvetésem az lett volna, hogy van-e valaki a bizottságban, aki nem látta a munkácsi várat, mert én szívesebben találkoznék a közösségekkel, tehát olyasmit csinálnék inkább, amiből a következő időszakban, a munkánkban meríthetnénk. De ha ez összeköthető, akkor ez kiváltható, csak én arra gondoltam, fontolja meg a bizottság, hogy esetlegesen önmagában a vár látogatását szeretnék, vagy kössük össze, váltsuk ki esetleg olyannal, ami a munkánkban távlatosan hasznosítható.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Alelnök úr!

DR. KOVÁCS FERENC (Fidesz): Köszönöm szépen. A múlt héten volt nálam Lengyel Zoltán, Munkács polgármestere, nem mertem még meghívni, mert tudtam, hogy a mai bizottsági ülésen lesz ez napirend, de én is javasolni akartam, hogy a polgármesterrel jó a kapcsolatunk, magyarul tökéletesen beszél, viszont ők a Rákóczi centenárium kapcsán nagyon büszkék a munkácsi várra. Lesz ott egy nagy romkoncert, amire nagyon készülnek, és lehet, hogy maga a polgármester is szeretné, hogy menjünk el a várba. Én már sokszor voltam ott, nem ezért mondom, csak azért vettem föl, hogy beszéljünk erről.

ELNÖK: Szávay képviselő úr!

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm, és ha már nálam a szó, két kiegészítő megjegyzést tennék hozzá. Nemcsak a polgármester, hanem az alpolgármester is magyar egyébként Munkácson – ilyen nem volt körülbelül 1920 óta – Kincs Gergely személyében, akinek az apja a beregszászi alpolgármester, úgyhogy így érnek össze a szálak, és akkor esetleg lehet vele is találkozni, vele is lehet beszélni.

Ha már itt járunk, akkor én szeretném ajánlani a tisztelt képviselőtársaim figyelmébe, hogy most vasárnap délelőtt vettem részt egy kiállításon, ugyanis Munkácsról van egy kiállítás a MŰPA-ban, amit a polgármester úr nyitott meg. Nagyon nagy élmény volt, táncosok, népdalosok, zenészek léptek fel, nagyon jó kis kulturális műsor volt. Ha tehetik képviselőtársaim, ajánlom figyelmükbe, menjenek el, tekintsek meg ezt a kiállítást Munkács városáról, ahol történelmi fényképek, képeslapok, művészi munkák láthatók a MŰPA-ban, ami még egy pár hétig nyitva lesz.

ELNÖK: Köszönöm szépen a kiegészítéseket, ezeket mind be fogjuk építeni a programba.

Egyebek

Egyebekben van-e valakinek bármilyen közlendője? (*Nincs jelentkező.*) Ha nincs, akkor annyit hozzátennék még, hogy telefonos egyeztetés mindenféleképpen történik addig,

illetve 26-án parlament lesz, amikor személyesen és telefonon is tudunk beszélni Zsuzsánna segítségével. Azt tudjuk még megváltoztatni, hogy esetlegesen korábban indulunk, de előreláthatólag 6 órakor találkoznánk a Parlament parkolójában, onnan indulnánk, és ugyanoda érkezünk vissza. *(Közbeszólások: Lesz plenáris ülés?)* Kedden rendes parlamenti nap lesz, szerdán pedig plenáris ülés, úgy tudom.

Köszönöm szépen mindenkinek a támogató jelenlétét. Jó pihenést és jó munkát kívánok! Az ülést bezárom.

(Az ülés befejezésének időpontja: 15 óra 20 perc)

Potápi Árpád János
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Bihariné Zsebők Erika